

Åtär eitt johanni – me regn

I går kväll då det skulle bindas kransar till **johannistandjin** (midsommarstången) så regnade det ganska eländigt. I dag höll det upp men mot en bakgrund av tunga moln.

Upp kom den i all fall med Nissas Ingmars lastare.

Det är betydligt säkrare än förr då en massa karlar med stolpgafflar och rep drog upp den. Stången är ca. 13 meter lång och ganska tung då den är prydd med grönt. De flesta midsommarstänger har bara en tvärslå medan vår har tre. Den liknar litet de åländska stängerna som kunde vara 20-30 meter höga. På nätet finns en bild av en stor stång från Björkö-Arholma i Uppland som restes på 60-talet.

I början på 50-talet byggdes **johannistandjin** enligt Sigge Strömbergs ritningar. Den nuvarande stången har trädelar utbytta eftersom den står hela året i regn och rusk co tas ned först två dagar före **johanniaftån** för att lövas på nytt. Den har inte någon väldigt gammal form även om lövade stänger sattes upp redan på 1300-talet och verkar ha varit vanliga i städerna (se Erik Dahlberghs stora 1600-talsverk *Suecia antiqua et hodierna*).

Bulten sätts i

och flaggorna binds och dras upp

Det är förstås litet tävlan vilken de fyra grupperna som får sina flaggor bundna först. Det är alltså de nordiska flaggorna som binds fast.

Men sedan är det dags för kaffe, bulla och saft.

He va te johanni ! (Det var den midsommaren) Resandet av stången har blivit den verkliga folkfesten och på kvällen orkar bara ungdomarna festa. Speciellt inte jag som dras med en ordentlig sommarförkylning och mest ligger i sängen och stönar. Den verkade inte så allvarlig så jag var oförsiktig. I alla fall måste jag kravla mej upp och dokumentera Johanni 2015.